

единъ доволно краснорѣчивъ, юначенъ и мѣдъръ
человѣкъ. Васу Чарапичъ пламтѣше за да от-
мѣсти смърть-тѣ на брата си Марка (смърть
Маркова вид. стр. 15.)

И за кратко врѣмя събра ся около тия
трима сърбски юнацы едно юнашко отдѣление;
драговолно дойдохъ сега оныя като хайдути
отъ планинѣ-тѣ при тѣхъ, помѣжду кои-то бѣхъ
Главашъ и Велко най-отлични.

Велко бѣше ся презъ зимѣ-тѣ преставиль
за чобанинъ, и като такавъ бѣше ся сѣщѣ-тѣ
зимѣ оженилъ. Сега пакъ като потърси той

кове, отъ кои-то бѣше баща му испжденъ. Оныя ба-
шнбузуцы събра той отъ съдаты-тѣ султановы, кои-то
бѣше той следъ миръ-тѣ распустналь; въ тѣи нещѣхъ
никакъ да ся оставѣтъ отъ оръжие-то си, и тѣи сега
небѣхъ нито Македонія нито Българія отъ тѣхъ без-
бѣдны, и всждѣ понудвахъ своѣ-тѣ службѣ, гдѣ-то нѣ-
кой паша искаше да ся отцѣпи отъ Султанъ-тѣ или пакъ
нѣкой земя отъ пашѣ-тѣ или пакъ най-последѣ за своѣ-тѣ
собственѣ десницѣ пленяхъ и принуждавахъ да имъ ся
дава данъ. Всѣкому, кой-то самовластно владѣние же-
лаеше, бѣхъ тѣи добрѣ дошле, а подобно и той тѣмъ.
Тия четы (бюлюцы) иманувахъ ся Карджалия. Тѣх-
на-та гордость ся състояше въ това, само да ѣздѣтъ
на величествены коние въ злато и сѣбро и съ съскъ-
поцѣно оръжие; тѣхъ съдружавахъ робины, и гивинди
въ мѣжско одѣло, кои-то ги увеселявахъ не токмо въ
часове-тѣ на Аурора (зора-та) съ песни, свирки и игры,
нѣ още и въ боюове-тѣ имъ слѣдовахъ, за да имъ при-
държавать малко конне-тѣ, кога-то ся тѣи пешѣ бѣѣтъ;
тия четы пакъ никога богослужение неструвахъ, и
затова прѣймахъ тѣи всѣкого, както христѣанинъ-тѣ тѣи
и моамеданинъ-тѣ. Тѣи стояхъ като всѣкое урѣдено
войнство подъ свои-тѣ бимбашѣи и бюлюкбашѣи. И съ
таковы четы ся Пазваноглу съдружи, и имъ каза:
„вашъ нека бѣде пленъ-тѣ, а моя слава-та;“ и така